

1. खिद् 6. P. dolore afficere, moestitiam inferre, conturbare; v. sq.
2. खिद् 4. et 7. A.: खिद्ये, खिन्दे (खिद्ये etiam pro *Pass.* praecedentis haberi potest) dolore, moestitiā affici, conturbari. HIT. 71.4.: स पुरुषो यः खिद्यते ने 'न्द्रियैः - *Part. pass.* खिन्न 1) dolore affectus, conturbatus. GITA GOV. 3. 7.: खिन्नम् असूयया हृदयन् तत्रा "कलयामि; 3.2.: अन्नङ्गवाणव्रणखिन्नमानसः; UP. 19. 2) fessus, fatigatus, languidus, confectus, exhaustus. MAN. 7.141. BHAR. 1.47. (Lith. *z'eidz'iù* laedo, offendo? gr. *κῆδος* fortasse pro *κῆδος* ex *κεῖδος*, ejecto et productā vocali antecedente; v. खेद्.)
- खिन्न v. खिद्, gr. 607.
- खिल 1) inanis, खिलीकृत vastatus, vacuus, deletus. RAGH. 11. 14. 87. 2) m. n. et fem. खिल्ला ager incultus. AM.
- खु 1. A. sonare, v. कु.
- खुज् 1. P. (स्तेयकारणे K. स्तेये P.) furari. (Fortasse lith. *wagiù* furor, ita ut mutilatum sit e *kwagiù*, abjectā gutturali et relicto *w* euphonico, sicut e. c. in lat. *vermis* e *quermis* et goth. *vaurms* e *hvaurs* = कुमि q. v. Res si ita se habet, vocalis *a* verbi *wagiù* formis *gunatis* radicis खुज् respondet, e. c. *Caus.* खोजयामि, abjecto उ radicali. Posset tamen *wa* etiam litteris transpositis ex *au* explicari.)
1. खुड् 1. P. (भेदे) i. q. खड्, unde खुड् ortum esse videtur attenuato अ in उ (v. gr. comp. 490.)
2. खुड् 6. P. (सम्वरणे) tegere. (Hib. *cuidighim* protego «I aid, assist, succour».)
1. खुण्ड् 1. P. (भेदे, scribitur खुड्, gr. 110^a.) i. q. खण्ड्, unde खुण्ड् attenuato अ in उ; v. खुड्.
2. खुण्ड् 1. A. (खण्डे) claudicare.
- खुर 6. P. (केदने) findere. (Cf. कुर, चुर et कृत्, ratione habitā, plures voces, quas cum कृत् comparavimus, etiam e खुर explicari posse.)
- खुर m. (r. खुर s. अ) 1) culter tonsorius. 2) ungula. DR. 6. 26. (Cf. चुर.)

- खुर्द 1. A. (क्रीडायाम्, scribitur etiam खूर्द) ludere; cf. कर्द, कूर्द, गुर्द, गुर्द.
- खुल्लक humilis, vilis. AM.
- खेचर (TATP. e LOC. खे in aëre, v. gr. 673., अचर iens) in aëre iens. SU. 2. 7.
1. खिट् 1. P. (उत्त्रासने K.) terrere. (Cf. खिट्, unde खेट् adjecto *gunae* incremento.)
2. खिट् (भक्षणे K.) edere.
- खेद m. (r. खिद् s. अ) 1) dolor, moestitia, tristitia. UP. 43. 2) lassitudo, languor. UR. 78. 2. RAGH. 18. 44. (Cf. gr. *κῆδος*, v. खिद्.)
- खिल 1. P. vacillare; v. खिल et cf. कील्, वील्, द्वेल, चेल, चल.
- खिल (r. खिल s. अ) vacillans. UR. 66. 5. 78. 17. MAH. 1. 7042.
- खिच् 1. A. (सेवने) ministrare, colere, venerari. (Cf. cognatas et idem valentes radices केच्, गेच्, ग्लेच्, सेच्.)
- खि 1. P. (स्थैर्ये खननहिंसयोः K. P. खेदने K.) firmum esse, fodere, laedere, occidere; dolore, moestitiā affici, defatigari. Cf. क्षै, खन्, ग्लै, जै.
- खोट् 1. P. (गत्याघाते) claudicare. Cf. कुट् cl. 6., खोड्, खुण्ड्, खोर, खोल.
1. खोड् 1. P. (गतिप्रतीघाते K. खोटने P.) claudicare, v. खोट. Huc trahi posset *claudus* insertā liquidā, nisi pertinet ad क्लाम् q. v.)
2. खोड् 10. P. (क्षेपे) jacere, conjicere.
- खोड (r. खोड् s. अ) claudus. AM. (P. 1. खोड्.)
- खोर 1. P. (गतिप्रतीघाते) i. q. खोड्, unde ortum est, mutato ड् in र्; ex खोर autem factum est खोल, mutato र् in ल्.
- खोल 1. P. (गतिप्रतीघाते K. खोटने P.) i. q. खोर. (Cf. gr. *χολός*.)
- व्या 2. P. dicere, praedicare, celebrare, appellare. N. 17. 42.: व्यातः प्राज्ञः कुलीनश्च; DHRT. 42.: व्यातहृपः - *Caus.* व्यापयामि (gr. 519.), MAN. 7. 201.: अभयानि